

תת"ע 10209/11-17 - מדינת ישראל נגד ריאן חכם

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 10209-11-17 מדינת ישראל נ' ריאן חכם

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה:
נגד

הנאשמים:
ריאן חכם
ע"י עו"ד קישאווי

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן עקב אי התייצבות הנאשם.

1. לנאשם נרשם דוח שעניינו שימוש בטלפון נייד בניגוד לתקנה 28 ב לת"ת. הנאשם ביקש להישפט על העבירה וההזמנה לדיון נשלחה נשלחה לת"ד של הנאשם ונמסרה למי שעונה לשם "ויסאם" שצוין כי הוא מיופה כוחו של הנאשם. הנאשם לא התייצב לדיון בעניינו ועל כן נשפט בהיעדרו.

2. הנאשם טוען כי הוא "כופר בכל מכל" בעבירה בה הורשע וכי לא מתקבל על הדעת שישכור את שירותי ב"כ אך לא יטרח להופיע למשפט. הוא טוען כי לא ידע על מועד הדיון ומעלה מקבץ טענות בהקשר זה: (1). בבקשה להישפט צוין כי יש לזמן את הנאשם רק באמצעות ב"כ ולא כך נעשה. (2). באישור המסירה מצוין כי "ויסאם" הוא מיופה כוחו של הנאשם. הנאשם טוען כי מעולם לא יפה כוחו של איש לקבל בשמו דברי דואר. (3). הדוור לא ציין באישור המסירה כי "ויסאם" נחזה להיות בגיר ומתגורר עם הנאשם. 4. אין באישור המסירה כל אינדיקציה לכך שהדוור ביקר במענו של הנאשם.

3. התביעה מתנגדת לבקשה וטוענת כי הנאשם זומן כדן ולא התייצב. לפנים משורת הדין מסכימה התביעה לביטול גזר הדין בלבד.

דין והכרעה

4. העבירה שיוחסה לנאשם היא מסוג ברירת משפט. חלה עליה תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי ולפיה "רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום,

זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל. (הדגשה הוספה). במלים אחרות, גם ללא חתימת מקבל על אישור המסירה רואים בנאשם, מכוח תקנה 44א הנ"ל, כמי שזומן כדין בעניינו ועל הנאשם הנטל לסתור חזקה בו במאזן הסתברויות. אם כך ביחס לאישור מסירה שאינו חתום, קל וחומר באישור מסירה הנחזה להיות חתום על ידי "מיופה כוח" מטעם הנאשם. העובדה שב"כ הנאשם ציין את מענו כמען להזמנת הנאשם לדיון אינה הופכת הזמנה הנשלחת במישרין לנאשם ללא חוקית מטעם זה. מכיוון שתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי מטילה על הנאשם את הנטל לסתור את ההנחה כי ההזמנה הומצאה לו הרי שעליו לטעון באופן פוזיטיבי טענות בנוגע לכשירותו של "ויסאם" לקבל בשמו דברי דואר. מרבית הטענות בדבר פגמים כאלה ואחרים באישור המסירה (היעדר אינדיקציה לביקור הדואר בבית הנאשם, היעדר אינדיקציה להיות ויסאם בגיר וכיו"ב) אינן מוציאות את הנאשם ידי חובת הראיה המוטלת עליו. זאת, זולת טענה אחת ולפיה הנאשם לא יפה כוחו של איש (כולל "ויסאם") לקבל דברי דואר בשמו. ביחס לטענה זו לא הוצגה ראיה לסתור ואני מקבלת ובהתאם אני מקבל את טענת הנאשם כי לא זומן כדין לדיון בעניינו.

5. טענת הנאשם בדבר גרימת עיוות דין דינה להידחות. הנאשם כפר במיוחס לו באופן סתמי מבלי לפרט מדוע לסברתו לא עבר את העבירה המיוחסת לו. בהיעדר פירוט לא ניתן לבחון קיום חשש לעיוות דין. גם ההלכה הפסוקה בעניין זה מחייבת את מבקש הבקשה לפרט את הנימוקים התומכים בטענה בדבר גרימת עיוות דין ולהציג אסמכתאות ותצהיר התומכים בטענה. (רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(6) 793 (2003))

6. סיכומי של דבר. הטענה בדבר אי הזמנתו כדין של הנאשם לדיון מתקבלת ודי בכך כדי לבטל את פסק הדין ולקבוע את התיק להקראה ליום 21.2.18 שעה 08.30.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשע"ח, 16 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.